

המאור המכואר

פרק א'
דף ב'

דף ב' ע"א

מתני, מבוי וכו'.

ונרך",... ליהו היה פותח לכה"ר,
וליהו היה סטוס... וכיוון לו ורכות
סלכיס טה, צלי נמלטו דיא מן
הטולס צלי צום תיכון. וכך גרו
עליה מזוז ליהו נאיהלפי עליה
בלוקת לבביס, זקליאת נתקנתה
לליהו הוא קולא, לליהו סיכילה ללה
ליטי למיקלי רקוט לבביס ומולא.

ראה בציורים הבאים

דף ב' ע"א

מבוי עם לחי לצד פתוחו.

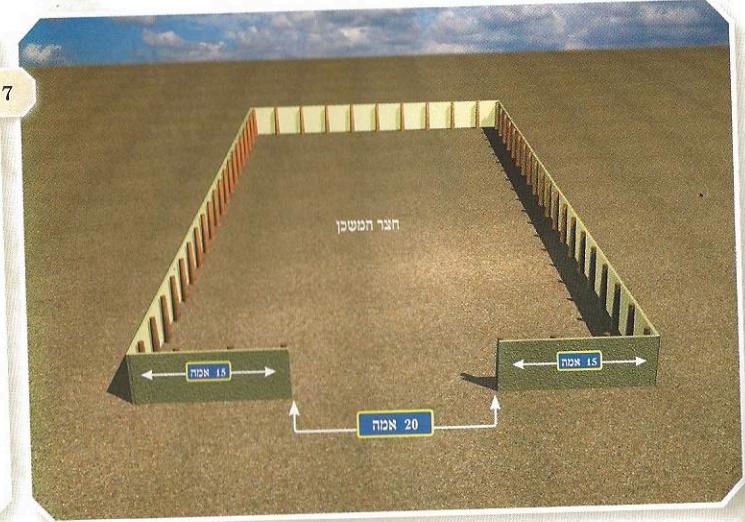

דף ב' ע"א

מבוי עם קורה על גבי
פתחו.

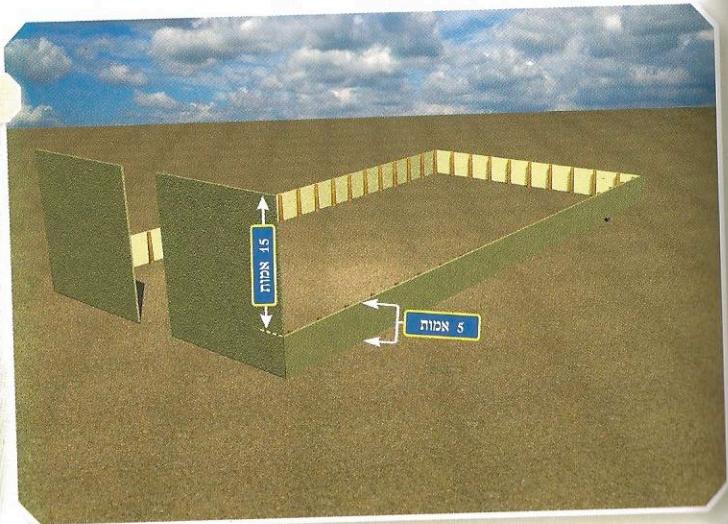
דף ב' ע"ב

גמ', בין לרבען ובין לר"י
ליילפו מפתח שער
החצר.

ונכ"ז"א, כל אורך פתח תול' לכו
מנליס כוחך, ולקני פתיה.

דף ב' ע"ב

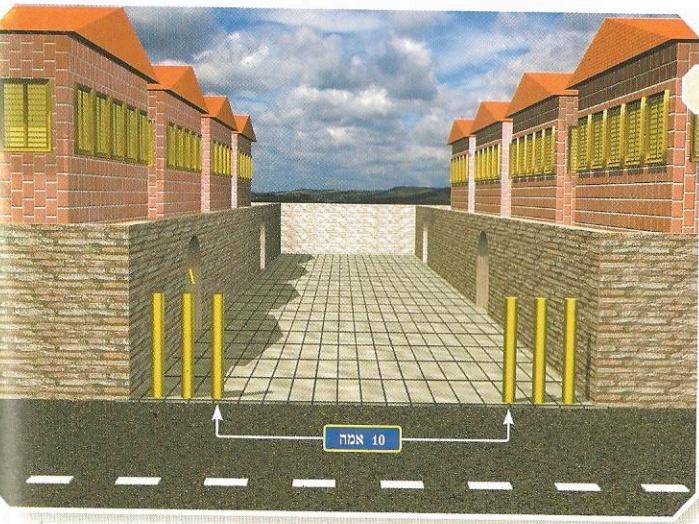
גמ' ואיל' בעית אימא, כי
כתיב קלעים חמש עשרה
אממה לכלת, בגובהה הוא
דכתיב.

ונכ"ז"א, קגנטו סקלעים סמואחוות
מזה ומזה לפתח טיז אלמה יותר
משקל קלע טלה.

דף ב' ע"ב

גמ' שם, ואיל' בעית אימא, כי
כתיב קלעים חמש עשרה
אממה לכלת, בגובהה הוא
דכתיב.

דף ב' ע"א

מחני, והרחוב מעשר
אממות ימעט.

ונכ"ז"א, וליד גגון קיים, למעט
לו כוונת נימטה, ולעומתה עוג נעל
ולו על פחות.

דף ב' ע"א

מחני, ואם יש לו צורת
הפתח, אף על פי שהוא
רחוב מעשר אמות, אין
צריך למוטט.

דף ב' ע"א

מחני, מבוי שהוא גבוה
למעלה מעשרים אמה
ימעט.